

ТРАКИЕЦЪ

СОДИМЧЕН ВЕСНИКЪ за обществени и стопански-економически новини.
УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.
Всичко се изпраща до печатница „Съветлика“—Марангозовъ—Ямболъ.

Училищно Настоятелство -- Ямболъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 312.

Ямболското Училищно Настоятелство обявява на интересуващи се, че въ помещението на същото (при касапниците до моста) ще се произведе търгъ по **доброволно съгласие** за ремонтъ на училищните помещения въ града, както следва:

1. На 11 декември т. г., въ 10 часа преди обядъ, **препокриване и покриване** училищните помещения въ града на обща стойност на около 13,400 лева;

2. На 11 декември т. г. въ 3 часа следъ обядъ, **доставка на дървенъ материалъ** на обща стойност на около 12,116 лева;

3. На 12 декември т. г. въ 10 часа преди обядъ **изкърпване мазилките, варосване** и др. на обща стойност на около 34,000 лева;

4. На 12 декември т. г. въ 3 часа следъ обядъ **дограмаджийски работи** на обща стойност на около 10,000 лева;

5. На 13 декември т. г. въ 10 часа преди обядъ **бетониране** на избитъ на училищата „П. Ефимий“ и Р. Колесовъ“ на обща стойност около 29,000 лева;

6. На 13 декември въ 3 часа следъ обядъ **поставяне стъкла** на обща стойност около 17,000 лв.;

7. На 14 декември т. г. въ 3 часа следъ обядъ **тенекеджийски работи** на обща стойност около 18,000 лева.

Допушта се да вземат участие въ търга конкуренти, които представят изискваните от чл. 125 от Закона за бюджета, отчетността и предприятията и депозитъ от 10% лева.

Поемнатъ условия съж на разположение на конкурентите всеки присъственъ денъ и часъ.

Всички разноски по публикации и др. съж за сметка на предприемача.

гр. Ямболъ, 3 декември 1923 година.

Председателъ: **Ив. Сл. Кермедчевъ**

Секретаръ: **Г. Власковъ**

АВОНАМЕНТЪ: за година 50 лв.
за месец 30 лв., за 3 — 20 лв.

Отдълън брой 1-50 лв.

ПЛАЩА СЕ за известни вълнения,
годежи и именни дни по 50 лв.,
за скрийн — 100 лв.

Официални обявления по 2 лв
на с. м. Съдебни пристави
плаща по 1-30 лева на дума.

Търговски — по споразумение.

За хрониките — 5 лева на редъ.

Всичко въ предплатата.

Ръжбите не се връщат.

Руската емиграция и
Плевнишка въ Ямболъ.

Плевнишка е първоначална пъзвана. Тя е пъла по целия свят. Столиците въ Европа и Америка я познават. Руската народна пътешества е завинтила изъ грамадните театри на тетралния Европа. Когато Плевнишка пътешества се увилича и се порусчава, защото Плевнишка не пътешества и изкуства, а чрезънейната снажност и нѣжност, тъга и радост пътешествия страдалъ и страдающъ днесъ руски народъ.

Тя е пъла по бойните полета, изъ самитъ позиции на враждуващите два руски народъ: поборения отъ днешния руски строй и свободолюбивия и мигрантиращия. На самитъ бойни лагери, където всичко проводълствено е осъдено, Плевнишка е сподобена да изпита животъ и е отекала волната руска пътешества на емиграцията Ру-

сия.

Днешния руски строй по разни пътища я приводи да се върне въ родината си. Злато и диманти, комфортъ и почитъ щадро се предлагат, Плевнишка обаче предпочита изгнанието, а заедно с него и пътешествието във волността преди диадемите отъ смързващия строй.

Они дни тя път въ Ямболъ. Тя не ни път, както се пътешества. Всички които обикновено тамъ се събътят и тъжиха въ пътници. Руси и българи обикновено наредени като въ театъръ, а въ същите обикновено слѣтът въ една душа: всички захлъстнати и улоени въ игривите и разлѣтът мелодии и мелодрами като рускиятъ стили, като рускиятъ Кавказъ, като цѣла Русия.

„Ние не само я слушахме, както се слуша по театри, а се радяхме и плачехме въ душите си, както сбъкаша не тъ пътеше, а ние всички от сълзи пътеше.“

Поднесоха я букеятъ — тя път; поднесоха и адресъ — тя път; ние слухахме и ликовахме, защото Русия пътеше. Тя е същата Русия, на която българия е чедо и синъ, защото пропълтъ руска кръвъ тури въ движението българска национална кръвъ.

Днесъ рускините Плевнишки ни път великолепната волна руска пътешества. По по-

нятията, добити при техническото музикално изпълнение на Плевнишка, пътешества е откровяване на вълната народна душа. Плевнишка не е бъ Господа или Мадамъ Плевнишка, тя е бъ руска пътешества, тя бъ живя Русия, тя бъ мина, пътешества дружество и красота. Надежда Плевнишка: Бурята и яростта отъ залоди и залоди на шепата слухари, които като руси и рускините, като българи и българки, като татарини и татаринки, се предливаха и сливаха въ един цвѣт и ставаха единично и единозначно славянство.

Затъпътъ тая всебоща и пътешества Плевнишка ще се отеква въ душите на разпилението по свѣтъ славянствующи руси, за да се внася умиротворение и любов между всички люди на земното кълбо.

Зашото така животъ се живее и така пътешества.

Татаро.

Н. Петкановъ — астрономъ.

Пригответъ на почтата за замъкъ и пропълтъ постъпъ.

Всички столиците знае, че е подпътъ на стърнището, какъ се извирша тя,нейната цель и значение. Може да се каже, че та е оставата на сърдечните сърдечни разработки на почтата, като направът горния разработен пласти (наречен орница) да дойде долу и обратно подгорници (като в поечве мъртвания). Въ общност казано, обработката на почтата, или орането, не се състои въ това: да размързимъ пластиата на почтени пласти, като направът горния разработен пласти (наречен орница) да дойде долу и обратно подгорници (като в поечве мъртвания), като е главенъ иновинъкъ за увеличаване плодородността на почтата и подпомогнъмъ ниртификацията въ нея.

Зимната обработка се ражави отъ посътъто растение и въ какъ культурно състояние е оставяна нивата. Житните обикновено издават следъ: окопини, убори, бобовъ, фасъ, рапица и пр. растения, които на време се прибират, оставатъ почвата въ едно добро културно състояние и създаватъ много добре условия за възпроизвъде на последните имъ съ други думи казано, добри предшественици за житните са окопини, бобовъ и пр.

Начинъ на който се разделятъ житните съ окопини, или убори или следъ житните пакъ окопини или именъкъ фуржанска растение, известно въ стопанската економия подъ името **сълдабоба** — циене.

